

מלימודים אפרים פאנצ'ירסקי

דרשת הארץ בירושלים וברונות האב, לילה

לענין מרן

חילק א: הארדי דרש בירושלים

בליקות פאנצ'ירוי, בתב'יד ירושלים, דף 812 ע"א, אנו מוציאים את התפיסקתה הבאה:

תְּנִשְׁאָלָה בְּבֵית הַמִּשְׁמָרָה בְּבֵית הַמִּשְׁמָרָה

שׁאַיְנוּ מִכְרָבָם בְּכֹתְבֵי הַרְבָּה, וְסֹוגָג אֲנוֹ יְהִיד בְּמַעַמּוֹדָה. כְּבָר הַשְׁמִירָנִים עַל
שְׁמוּעוֹת שְׁדַבָּאוּ ר' יוֹסֵף בְּר' מְשֻׁה בְּבִנְשְׁתִּיהִ דִי שְׁיָגוּבָא, ר' יוֹסֵף הַתְּנָנָא וְר' הַיָּא
רוֹפָא מַפְרֵעַ הַאֲרָרִי.²² עַתָּה בָּאתִי לְהַפְּנִית אֶת הַשְׁמָעוֹת הַלְּבָב לְשִׁמְעוֹת הָאֶרְכָּה

בון פראוצי רהאל ולאה, המרכיבים יהודיו את הנוקבא. במקומות זהה נוכחות יהודית לא כלהת משנה; מלבויות האחד – מלכובת העלינווה, 'ג'נדה פינמה', גאנטה, ישראל או כלות משנה; וההשניה – חזונגה, מלכבות המההונגנה, שכינה או רחל. היהם בין הילא כיחס בין הגשמה, ותפארת היא עיקרב והוא וגאו. ¹⁹

ו豁免ה של העיליה מבירורים אלו היא, כי אמונה אין באפשרותן לקובען אם דוש הארי' בירושלים בטרם רוד מעריבין, או שמא בקידוש מאוחר יותר (אלוי בדרכו הראות של התהותה הרווניגת האישיות נוכבל למוקדם דרש זה בשלב מוקדם ביוור – בעת שתכתב את פרושו הרוועני א"ס אשונים לוזהו, וקרוב לוודאי שאח' תלפנין בכו. ווזיא מירעדים כל פנים, שלא נושא לדוש וזה בעת מכשו האחרון לצלחת, בשעה שפנוי הוא מירעדים להחיישב שם התהיישבות של קבב, שען' באותה העת כבר עמדו מאחוריו כברות דרכ רוחנית עשרה למד', והוא לדי ביטו' ביפורישו לוזהו.

24

תְּלִימָדָה:

שענין בהבאים מאר"י מצהיה בבחביהיד לוראגיניס לרבעם. יהילע האקלירובט ששל
ר' צחך רוזן, שהה מגורשי ספרד, התישב בפאם, והחמס על תקוננותה בש"ה
וש"י"א. ויתהן שנזהא רב מושפה של ר' יצחק הוויזון, אשר רווח ועל באוותה ההתקופה
לעד בתרכיה; ובהתולע אפשר לשאר אין כ"ז שבוי ר' יצחק אלה אחד. 25 עוז ירוש
פירוש לתרורה, הכתוב ברוח הפלוטופיה – סגולה מתלבכית – אשר נחרב בידי יצחק
בומשה דון דון. 26 יש עניין בקריהו גן, משותם שא"ר יוסקן מיכר את העיתותם

בורי יוזה, יוסט הוקום בורי צ'אנק בו משפטם מוסבgra-novator (ס' 318). בורי יוזה, יוסט הוקום בורי צ'אנק בו דון בכבב-סן מוסבgra-novator (ס' 318). אנטומורט רודולף (ט' 10866), קמ. 27964. בורי יוזה, יוסט הוקום בורי צ'אנק בו משפטם מוסבgra-novator (ס' 318). בורי יוזה, יוסט הוקום בורי צ'אנק בו משפטם מוסבgra-novator (ס' 318). בורי יוזה, יוסט הוקום בורי צ'אנק בו משפטם מוסבgra-novator (ס' 318).

(ב) (16734) יג דצמבר התש"ז או הד' ג', וכן קמברגו, וכן רונטי קולג', וכן סטודנטים אחרים אוניברסיטאיים לדורותם, שעדו ראותה תשומת לב ל��ויום (12129 Loewe 27, F18, 25-26).

תְּהִלָּה בְּרִיאָה וְבְּשִׁירָה בְּבֵית־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

2 אָבִי יְשַׁׁבֵּל הַקּוֹרֶא שֶׁל גַּדְעֹן, רָאשֵׁי אֲבִיבִי, בְּנֵי אֲרָאֵל, עַמִּים לְגַדְעֹן.

הרהיר גאנז דיאווער אונדער מאונדער, אונדער מאונדער.

“מוציא פֵּה,” הדיא-הדייבור שיעצא מפיו כי בעת הביראה כשהוא מוציא מה שיבא בפה, יוציאו דבר נכון לרוחות בתוכו [בדבר הנברא בדבר] לגדלו בברוחה הבאה העשיה בפה. “וְאַתָּה תִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן־פָּנֶיךָ” (במדבר יג, יז).

על-פי הכתובות הבאות: מוחלט גורם לחיותן של קלילורה; **דבורי הלקב** בברשותם בראם בזעיקום בראשן את העלים, ובעת ובגעת האות היהודית עזר-ידר, שמיירת דבר

"... בחינת רוחנית הבוליהה בכל נברא ונבראה; והטאר של אדם הראשו בלבו את סדריו הנוגנים של השולם, והשוויק את ניצוצות הקדשה המתוגדים נבראים לגביהם אהדים, בלהי מתחאים. על עצמאיו של אדם האשן מוסכם הדובב להחויר את ניצוצות הקדשה לאו, וווקא אל מקורם, כמי שיטען אחר כך ספר בוגפי יונגה, אלא אל מקומם המכובן בו הנבראים בעוד של-פי ספר כנפ' יונגה האל."

בוחזאה משבב ונטה, הוא חטא של אדם הראשון. הרי עלי-פי הדרוש האנוניימי,

כפי יונגה. הארוי מונחים שיטתיות רבים יותר לתוכהו, ומעמיד שתי מוגמות אלו עלייה. סיבת אהחה – המשבר האורי (באשר התרחשה לאחר ריק חזהו ומשחרר את האරள'יון).

האליהו). נשוב לדרשו של דון דונ: בתקילך האכילה האדם רוכש לעצמו ריחניתה (ענין-ענין) (13-14).

האדם האוכל, המתויא לכך הוא כפROL: אמידת הרכבות המחמיות, ואכילה מהר לקודשה של שבת' (פסקה ראשונה), פסקה אהונגה ושורות (24-23, 15-14).³³

32 רערענין כי הוה איזוים של הנבראים מצאו גם בדורות לאנגנויי, בהיותם שולחה קה'ת נדפסים בדורותיו שוגה- ספר הלוקטניט, ילקוטים עט', ע"א-ע"ב; טויטן, ל' 69-72 ואה' עד בעניינו בהדרעה רשותה למלך הדנים למלון בתרטה הדרעה. 167 רשותה למלך הדנים למלון בתרטה.

בodium מצא אוניברסיטה אוניברסיטאית, דה יוניסטריליקו, אללה שטודנטים נשבסם הילקוניטים. מורה במאפיין אחד נשבטו של האם, שהתגאל כרך ברכת המזון בלבד. מורה במאפיין שני, מורה במאפיין שלישי, ואש

[८]

על-פידורשו של יוסוף דון דון,²⁸ מוכבא בשסआראַן, אלם הרשותם של נציגותה קדרושה של לא-במאזוקום.

הרב שאלון למאן אמר אשר עירויות אביהם, דהיינו להשיב את הנוציאות למקורות. לשם נאמר כי באיליה,

השוב לציין של גמزا בדורש הונכתי שום ורמז לפיזורם של ניצוצות אלהיימ (שרה 7). עירקו של ההורוס עסוק באגילה כאמצעי כוהה של תיקון.

באותו רגע שפָּרְשָׁתָה מושבם של האבירים בוצעה. בפָּרְשָׁתָה זו נתקבב בפָּרְשָׁתָה של האבירים.

הבדאלות: תרואהו של מושב זה, איבא דאותם בחביכם, אינה ההפירות של גאנצ'יזות חדשה בעולם, אלא היוזמות של הקיל-פומ בבל. ²⁹ לעומת זאת, בספר

הונצטעה כטעאה משבירת הכללים הדאלהיים. נאשר יש לזכור שאר זה נקבע בדעתו של פטרון המומחה בפונטולוגיה, בפונטיקון ובקונסילטציה.

עומד, אם כן, בשלב בוגרים בין פירושי הזהור התנכירים לביבן ספר תנכי יונתן.

על הבהיר שעדות הפליטים ראה בשורה 16-17 שברשותו, וכך בירשו המודפס בספר

28 בחרה ה' שא' שדרביו של יוסק דון רון מיניזטום לאנו אה מאחותה מארא". דון בשאלת נאמנותו אמרה רות רותם מהר, רותם גאנען מהר, ומרוח נאמנותו.

לברדרש גונלים רות, שם ס. 10 ע''ב.
ואחד ספר בוינה, כתוב ייד שושן, 993 זכרון המקדש, עמ' 24. או במקבילה ר' ר' בר נמי נמי יינה ראה איבר, וכן הנודע בסמת ספר עז' ז' ו' פ' ק' א. עיל חוסר של שערם וכמלים לסתם נמי יינה ראה איבר, וכן

אליאס, עלה לו, על מונע של סטֶפֶן ג'יימס אנטון מריל, יוסטאס אנטון מריל, ובמונע ג'יימס אנטון מריל, סטֶפֶן ג'יימס אנטון מריל, ראה גם מושבתו של הר'ר, והוועויזלנזהה של הענוה. צעד דודוש ה'או בטענה שבלוקג'ו.

[216]

36 הַבִּיטָּר עַל גַּם שְׂמֵי כֹּה, כתו: שבת קרבן ז'ב.

40

卷之三

卷之三

.105-96

41

42 על פיקורי, דיברנו, נדברתנו בראן ונאל דיברנו: על בשגנש ברגמן וברטלון ברגן

תְּמִימָנָה וְעַמְלָנָה בְּבֵית-הַמִּזְבֵּחַ

卷之三

למשול, עץ הרים, שער מגד, גיא: שער גיא.

218

למדנו מכאן כי אם בקבלת המאה ה-13 משמשות המונח "בן-הקלע", הרי לא רוג' יהויטנשטיילר הגשמה בין האגדלים עד לאבדנה, היר בקבלת האר"ר מושגנות גלגולר,

ההפרחות במדרגרותן מן הכלול היגייני, ומהו עבש חמור יותר מן הגיגינום. היא נעה בעולם, ורופה במוקים העמידים עליה לעזרה, פוגעת בדבוק, באדם:

ההופוגעת בונדרה לעזרותה של שמלוא ויטל כדי להשתחרר מטוטלי כת הקלע ומזהם והזקוקה הרה מלהימלט מרד המזוקים ונוקם. עונש זה חמור מזו ששל גיהנום, ובכאן זו קוקה הרה המזוקים, על מנת לזכותה בדינה של גיהנום.

עתה נוכל להבין את דברי ה'רו'ץ' ביחס לשלהי מורי זיל'להו'זיאן רוחה רעה', למרות שתהיבטי בקב' הקלע', אינו מושיע בהם: יש לפטעמים נפש אליה אדם רשע, שנפשאים אינה יכולה להבננו בגיהנום עדין' מרוב עונתוניג, והו'רין' נעד וגבונס לפטעמים בגו' איה האם או אה'ה וכפה' או'חו' נוקרא חולי הנופל' .⁴³

במקומות אחד מבahir הרה'ז' כי יש שהי' מדורות של גלגולים, האחת מעולה מן

הנרטור היפיכת הדבר לנשמה הדבר הנברא.⁴⁷ אלם ייחט באחים הילגלו על-פי אדם הייחט באחים שבדום, בצדתו ויאישו תחביבו, בעודו קרבתו עם שרותה מותקן אותו ומוציא אותו מן המערבים האלה... שעוזא אסוד שם' (שורות 86-87).

הצדיקים וו' היה איזון או רשלג'ינטן שליטות בהם... ולכון המתנגדים להתגלויג בעה' ז' למוק אוזטה אשר להם... מוציאים בהמשך אורתו הבהיר

מִצְוֹתָה וּדָחֵל, כַּמְשָׁאָת; מִלְעָנָבָר, הַדָּמֶת הַמִּזְרָחִים (עַמּוֹת פְּעֻנְגָּה, עֲלָה) וְלִבְעָא אַקְרָב
מִצְוֹתָה וּדָחֵל, כַּמְשָׁאָת; מִלְעָנָבָר, הַדָּמֶת הַמִּזְרָחִים (עַמּוֹת פְּעֻנְגָּה, עֲלָה) וְלִבְעָא אַקְרָב
— גְּדוּגָּיִל בְּבָשָׂרִים, פְּרַשְׁתָּה בְּבָשָׂרִים — גְּדוּגָּיִל בְּבָשָׂרִים, פְּרַשְׁתָּה בְּבָשָׂרִים
הַגְּלָגָל פְּתָרוֹ לְמִצְוֹתָה כְּתָבָה לְמִצְוֹתָה כְּבָרִירָה, בְּהַעֲדָר גְּדוּגָּיִל בְּבָשָׂרִים
הַמְּגַלְגָּלִת (מִתְּשִׁירָה, שִׁירָה, עַטְעַטְעַטָּה); אַסְאָדוֹל (לְמִתְּרָמָה, אַזְּאָדוֹלָה... שְׁלָאַתְּבָּםָם...
הַאֲדָלָל מְרוֹדָן דָּרוֹן, וְתָעוֹה אֶל בְּתָרְכָּה וְלִקְלָרָה, וְדָנוֹה אֶת נְבָרָתָה מְעַמְּדָה... שְׁלָזִין...

4

מבהיר לנו אortho הכתוב כי גם בוגדים מזו זה עמוד על הרוח ששורר א', אשר

הוּא הַשְׁעָר בְּזִקְנֵת מִצְרָיִם וְעַל־כֵּן עָמֹד צְלִיר תְּמִיד, לְהַפִּיל
בָּמִים בְּכָל רַגְלָיו. 45

הנני שוטה לך מפתחה גדורו: מה ראה יי' תיברן לנצח בתורה לשוחות בעל-^{תבון}

גם על-פי ספ"ר כתבי יותה לר' משה יונה מודגש מעמדו של קורוב המשפה בגוראל נפש דילכטורה במתויה, אס כי נראת שאנדרל בנטנדי;

מרחמים האין עוזה לא שחתם בגדודים לאכילו אדים איה הרכוב... וזה והפרוס: במעשיה רארשיהם נשבחמו עם בהמה זו לשיחיטה, ואמר הריה – טוב. ומה טעם? ליפי שהבדמה אין לה שמייגת משער השם גבורותיה, ואמר יי' יתבך בבריאת העולם לטעמיך לפניו הבדמות ואמר לה: רצונם להרשות יאכל האם ממדרגת ובמה שאננו יודעת כלום למדרגת האדם שירוד ומכיר את יתברך? ואמר הבדמות: טוב, והם הוא האדם מהליך האדם, שהרי בשש האדים יוכל מוחלטת הזרת חילק הדרם, והרי הזרה אומת ושותחת המהורה לא לה, ישיצעה. מה הזרה בבהמה, ונוכנמת בתורת האם. וברוך ומייתרו של האדים חיים היאלו, שעוגיה למלעלת

המלאכים.³⁴

מִקְוֹר זה, המושווה בין הירח והעלורו שאל האדם למשילה מלארך לההשלותם של הבבאים למלעתן אדים, בשני המקרים בעקבות מורתם, אנו קושר כליל ועוקר בזאת ששתה של בין-הדיים, ולפי פשוטו של התובב יש להבין כי גופה של הבהמה מתעלה למגדת וגופו של האדם האנכייה. אולם, כפי שנואר באסלאמה, בפ' סלקה הבהא',

ונרו בצל זאת להבון קטע זה בענוק בסוג מסיים של גיגול.

(א) יוסה בן שאול אשגנו, מהברושים של הפניישן, לא אוף בעצמו ובודמות. למששה הראה-ה-14:

כל שאור המקרות השויסקיים בתורה זו הם לספר, ציריה ולבראשיה רבתה,

גורם כי גיגול נפש אדם אפשררי לא ריק בחוי, אלא אף בעצמו ובדומות. למששה הואה טעו, שבל הלהוויות למדת מספרות והמלאכמים ועד לדומם מהרגלגולות בדור בני ההורו, אג'ינו-העללה, שಲות ונידנותם ממדרבנן היגלגול-משמעו לאלה-העתקת הנפש

三

אין לך אורי – הוחז הדעת רעיניות משין אלה; מקובלים ובס בני דורו אחר בעדות
קבננותם. אולם לבעלי שום קורב אום גוריב אח מאנוניהם.⁵²

בזקורי הלקודם ביוור, ככליה רודען, האספראשל ר' יוסטב

גאותה האות במרמות בונאה לדור היגמראר, סנדוריין קור ע"א: ברא מוכן - ניפויי יונת, כתבת צד"ש שנון, עמ' 993, 506-512.

גאלתאה מרמותה כנראה לאפשרות חולופית ליבום.
בהתבונן, 993 עמ' 405-466.

האנגיל היא אמצעי מילוי הנו לערלו רון להמערות:

ודעכיב כל משלשה בבראשית כילו ריבוי בני חילוק. יש מהם עליידי אכילה ושתה, ויש מהם עיי' התשמע. ... והנה ההפך הנפש אשר עברו שוכנת מעון אביריה וחדdag על משכבה הדותן ועל ביתה אשר נחרב ואשר נשלהלה הימנו, ולרכז יגיע לה שם תעלת מטריפריה והוא הוויה מאכילהן, ⁶⁷ כי שי' דאבאיליה, יביע המעללה לנפש, אם האכילה קירה והיש מאכילהן, ⁶⁸ ובאותה פחוותה מושללה ... רידוש הוה, שכלה מאכילד בדוריהם הנקרים, אסמאכאליליה פחוותה מושללה ... רידוש הוה,

האכילה הירא, אם כן, מפגש בין שמי נפשות, האוכלה והבלועה. מפגש זה העשוילו
בבחוקה ברבה או אסרו ללב אהת מהן. אירוק קירטי נוטר הוגע השושיטה, לפניו
תגונת הנכברת לה למקרורה. אי הקפדרה
תגונאה שוגים ישראלי האוכלה על תבצאתה מכך.⁷³

הבאנה ברוּשְׁנִיסְטִי הַגָּלְגָּלֶטִיסְטִישָׁה לְאַרְבָּק בְּגַלְגָּלְתָּהוֹת בְּשֵׁם אֲלָמָּה גָּלְלָה
הַחֲפִיסָּה וְהַעֲמִידָּה אֲגִמְסִיטִית הַמְּצֻרָּה בְּדִבְּרֵי שֶׁלְרִי יִסְׁךְ: לְכָל נְבָרָא,
וּבְכָל זָאת לְדוֹמְרִים, יֵשׁ נְפָשׁ – הִיא שָׁרוֹשׁ הַגְּבָרָה וּמִתְהָגָה, מַאֲפָרָת לְאַתְּה הַמְּגָרָה
מוֹפָשָׁט, בְּתִי נְפָשׁ, אָוּלָם נָזָאת הָאָעָשָׂה לְהַרְיוֹת גַּפְשׁוֹ שְׁלִיל אֲדָם מִשְׁרָאֵל
אֲרָבָּה דָּיוֹתָה, וְאַלְמָקְבָּלִים תְּנַעֲמָתָה סְפִירָה, כְּלֹוְתָה, שְׁפָעָהָן שְׁלַחְלָפָה
הַבָּאים אֲלֵיכֶם צְבִירָתָה. ⁵⁹

[225]

לא רק מעתשו של הדארם, אלא, כאמור, גם מה שונע השבוב בהיריו מגולגל בבהמה – השרוות, הרכבען, ובם האכילד. הרכם אובל בשבר בדמיה, ⁸⁸ מלארבל רבעהו, והוא שמיין בנהר אובל כלבמת בדמיה, מפנוי.

כבר אברהם ראה כי אין תקונן של נפשות הגולות בבעלי חיים אלא בארכנות;¹⁰⁵ ומשה תיקון קרבנות עבדו בגלגול התשומת ולכפרת¹⁰⁶ בבחינה יפדרון.¹⁰⁷ וכן

181

בנושא זה מתחו כתביו של ר' יוסר הבא משווישן הבירה.¹¹² בדרך כלל הוא מזכיר תורת אלו מתוך הסתייגות המונעת במלים – יאמ' קבלת נCKER. מאוחר יותר עם הסתייגותו זו, היהו ספרו מקור השוב להכרותם של מקובלים מאוחרים יותר מורה זו.

(1) ספר הדקנה והפליליאר.¹¹³ אך ספרים אלו מעתקים ומשבדים את דברי ר' יוסר משrown הבירה, אולם נראה שהאנו מבירים יישורות את כתבויו אלא את עיבורם אצל מורה זו.

הוּא קַחְתָּה צָרִיכָם וְהִרְיָה כְּמֵמַנְאֵינוֹ (מצודת דוד לה ט"ז). בדומה לדוד ביז'ה הבדן גם בעל גליה.

שָׁהַאֲגִילְגָּוֹן [עַד ג'] פֻּעָמִים, וּבְרִיבִית מִתְהִדְרָת בְּנֵיהֶם. 96
 וְהַגְּלֹל הַזָּהָב בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 בְּהַמְּבוֹת – עַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת וְעַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 97
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 98
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 99
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 100
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 101
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 102
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 103
 וְאַיִלְלָה שְׁלָשָׁבָע בְּאֹדוֹ מַאֲלָו הַשְּׁלָשָׁבָע – עַגְלָה מִשְׁוְילָשָׁת
 וְעַזְלָה מִשְׁוְילָשָׁת. 104

האגולו, אלא גם ספרדים על התנויותיהם של גולי הדור בעניינים אלו, ומקרים שניגים שדרשו הלכה לשאלה את התיירות. בקצרה, תורה זו הפכה לאמנה חזקה, ויש להגינה שהיתה בגם יוצרת ומשתנה. יתרון שבaan מקרים של פחוות הילך מן השינויים וההבדלים בכתבי הארץ לעומת קודמי, כפי שנראה בסעיף הבא, ויתכו – שבהתנאים יוציאו האישיות.

(א) בשם יוב המקובל, מכיר בקצרה זה ר' יהודה חיט בפירושו לספר מערכות האלוהות, אם כי בעיניו הדבר קשור להאמיה¹²².
(ב) ר' מאיר אבנו ובאי מיחד לונשוא זה פריך בחד ספרו עבורת היהודש.¹²³

הויר מבין מילולי דמאה ה-16 המאיצץ את דעתה ספר הרהמנה, כי מצאות פרידון הבן כבאה לפניו מון הגלגול. בזאת נובעת תרבותו לחיי ולנולוי ברוחם נכברל אותם.

ויאשר התם עונת הזרבה להחלבן, לשגד את שאריות הרוע שדבקו בה, ולהתעלות בעת

שריפתנה בקרובן. ובזאתה, נפשו המוגלאות עתהanganim כמוהר, כמי שאריר עצמן לחשך, מזבזם לעצמו השם, בהחינת קרבנו הבלתי-

קארו הוא אם כן בקשר בין גלגולים בעשייה יהודית השם, לביון תחומי היגיינה כבכל ובהרבות בפרט.¹⁵³ עניינו של קדרוש קדרוש קדרוש, אמן, בין רעונו דמג'ורט של קארו לעלוות על המוקד, בקשר של נראות שיש קדרש, אמן, בין רעונו דמג'ורט של קארו לעלוות על המוקד, בקשר של

לכוננות האיכלה. ואטנט לא מצאה קיישור כזה בספר מגיד משיריהם.¹⁵⁴

ד' שמעו שפען אאות היין מלכ' שור לשודחיטה בא מוקום אחד ובארה השור ד' שמעו שפען אאות היין מלכ' שור לשודחיטה בא מוקום אחד ובארה השור

THE LEGAL SYSTEM

בפוך מוחרם מושג שאלתנו, ועתה נזקן לנו יפה, כי אם יתיר לנו לשלוט בירישת קארו. אגב שההעם יוזמה שריאורי בעניין, הוציא בוקמג'ור שליד בירישת קארו. קארולומד כיאו מהונפש המשגלה בנער, קארולומד כיאו מהונפש המשגלה בנער, קארולומד כיאו מהונפש המשגלה בנער, גוי.

卷之三

אני מינה לה שהנתנו לנו אלה של מקובלי. צוותה היה שוגרתו לאאר... שלא לאלקבת אהן מהלך נישום היבירה או ספר התמונה, שעניהם היבירה עול גלגולים בחרי הרים, הרגלים הנוקשים של יוסוף והארון אהרון: שילוב התייריה על הרים יומישבים עם תיאור מעוזין. ובשלון אהרון: מושם למורה זו. בראשה תורת הרים-יום שאלצ'אשיר מורה זו. היא, ברי הושע, ספר מורה ביהוד מקדמתויה, ברי הושע, ספר מורה של שלוח זה.

(י) בספר אל אביהים גמל, וביחדיו, מיצאים אנו סיפור על פש ששה בלהמוא ועצה של ר' למדות האשכני, מקובל צפתי, להנינה ליהמזר ולא להעבידין. גם כאן, אם כן, דרך התקIRON היא הימנות מכל מעשה:'allom במדרש הדרבים נזכר

בכל את פשורת נסעת לתיקון, הילאי השבעה. לדין זו כנה מגබלה, הדאות ה'יא רעה היהיא יוכלו יהילך... כי לא תעד מה שמו מה שמשח וויליה להשביבינו שיעצא שם'. אפשר, על כן, לדאות את תרומתו של דראוי, בונאות הרכבת האכילה, כדור לשחרור נשות הבעלויות במוחןosalternativa למקורה לשבו לא רוצחים או לא יכווים לנטאות דוד ההשכעות; עדין אירן פתרון למסלול גלגול בהמזור, אבל יש חלט הרוחב של האפרשרו.

האָגָם הַמִּזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ

וישותה לזרבורי ר' יוסט**הבא** משאשן**הבירת**, בטענו להערכה 87 ליטר.

247-243, 154-151, 120, 117, 99-97
כגד מישרים לו ע"א, מ"ע ע"ב וועוד; רובלטסמי, קארו, עמי, 7

מונט'ריאול וקליבריה נסיך הילדה המתהורה, גראן-סן-

למשל, בפרש ערב או בלילה סעודת החנוכה, סע"ג.

תליריה, צנעה פטעה, עמל-א-145-144. כובא בדרכו אכל אליל, עיגנים, עמל-224.

156 גיא הדר, יוסי פרידמן ועדי כהן: רודרמן, קבלת פסקין, גיל, עז'ן על דמותו של רודרמן, 202-199.

10

(יד) לבסוף, מן הראוי לזכיר את ר' אליעזר אוכרי, תלמידו של האר"ר, ו' ר' אברהם נגאלאנטני, המבבירים שמותיהם מפי הדר"י. לעוד חומר המשלב בחדרש (האר"ר) ביביןינו של דוגמא לאפשרויות הגיגגולים, הם מבאים סיטור עתיק יותר על בשור המזועזד למילוי שורותם היה מגולגל אdam.¹⁶⁵

בנוטחו של ר' אלעזר אמר ר' הילא: שיכל לחדור לגבלו של אדם סומו של הסיטור יממשים כאלהם אירע בישראל. 166

(יא) הרוח'ז ותנפרעם אבגט כהמגידו של הרא"ר, אך גם לפניו המגש בינהם בסבר עסק בקבלה. בחולות שהלט בשגש שכך'ב, הולם המעד אך האל על האוריה והאמונה שרווחו במצפה', ראה אדם עשיר ורשות שהרף לאחר מותו לבלב, יייליבורה וגונד בעילום.¹⁵⁸

לוב הנטיבות בצד דקון דקונטראריה' ו-הנטיבת הנטיבות בה: 177.

፳፻፲፭ የፌዴራል አስተዳደር ማመልከት

ראינו כי נציגותם הקידושה המפורטים בתבל קיבלו שורה מאפיינים חדשים. ועם כל זה ההדיםו ללבתו של יוסך אשכנזי שמר גם עתה: הציגות הטמונה בלבו. ואנחנו מודים

רוניית מרנו

ונשא זה של כל גונת הדאיג'ילר ברוח גונת אגויים, אשר אפי' יהו את קובלטו

אָמֵן – אֶתְנָאָמַן = עֲלֹתָה וְעַלְלָה, אֶתְנָאָמַן = אֶתְנָאָמַן.

כוננות האובייליה. הנהנה נחטאך לשליל ב' בח"ה בעניין האוביליה. ר' וא' – ר' היא בירור המאכבל בעצמו, הטעוב שברומו הושגיגים המערובי' ב', ע"י חסא אודהיר, וגס מה שרייה מעורבב בהם מתחלה ביריתו מששת ימי בראשית כנ"ל הדב' – ר' היא ענין

עליה האכילה משיגת השגינה היישר בטענה אותה. האחד נא ליריבי בהשפשה השרה והכפלעה על הניעזרן הלבוך מזוון הנאכל, כלמה, בירור והפטולה מהד יאס: קילטו והמשלתו אל תור גוף האוכל, מאידך גיסא:

ישbor ורשות באודם לבור כלדי בוחר הנזקן ולחבקני וגוחעליהם למלעדי עליון
למעלן מדורגו והיא מדורגת מלאכין כי יכול הוא לברור את הדולם
ולהדרו חקל מהקל שצמץ ... ומורה עיל למדרגות מהלאר ¹⁷³, וכיואו בא להולד
רומים מהdragot, כי עיי אכילתם הלא מבירין כן הטעוב והמוון בעם.¹⁷⁴
ומה שהודפסות וסיגים והודמא מתברר בו בסור יצאת ביני העם.

ההישג המשני הואר השפעת הדאלאס מארה הרוחנית על האקלים ווישיקון לארם. אך כאן ההשפעה היא כפולה - בירור העליזונים, ובירור השתענים הדואלים לזרימה. אהומן הכרונוט, למשל, ראה בהשפעת הדאלאס, שהל'ב והשיניסט סמל תולעתה.

172 שער המצוות, פרשנ יעקב, מז ע"א.

ר' יוסט דבָּא מַשְׁוֹשָׁן הַבִּירָה (הערלה) (וספר התהונגה (הנ"ה ב' 78)). אין הבנה לכך להעתיקות מידיה.

בְּרִיתָנוּ מִתְּמֻמָּה

מליכות אפרים פאנצ'ירি

הראשונה, המנייע האידייאולוגי, דהינו ראיית מוקדם של הণיזות הפוורם בעולם בהרמא ובשירה, ובכאן הדגש על היוזם לא רק מפוזרים שאלם במרקופום 'הגבון', אלא גם מוכחים בקייפוטה. הסיבה השנויות היא המגע החברתי, ו'הוינגו' הרשעותם הספירומ העממיים בגולגולתם, ואושפצו בצעפות.¹⁸⁹ סיפוריים עמיים מקוג זה נוטים משבעם להציג אלמנטים דראמטיים, כגון הסנה והירחוצות ממנה,

ההאט עונש, רכיזע באיל, מה גם שעצם הנושא של גולדרים כאלה מספק קראקס פוריה ליכר. והסיבה השליית, תנא סניאצ'יה גודוועט מחרן הגנה שכאשר הרהי' מספּר על הסכנות הרוגניות הטענות באכילה, הויא מתבונן גם לסקונות פיזיות (שכנועו מתקבש מאליד).

במרבית מקורותיו של הראי"י ראנן שמהפכו בשעת האכילה בין שני נפשות בתפעת הרה סבונות לכל אזהת מהן: לאילו בדורישו של ר' יוסט דzon נאמר על גוף האגול כי הוא 'מרוחה ומתה'יך בה לנשמה' (שורא 14). בתבורי מודגשים, לאין שיר יהוד מאשר כל מכך רותוי, את כל הסוכנות האבשרה, וממיוחד לאדם האובל. על הנפשות הבלתי עוזות במתוך נאמר: 'אם האדים [האול] הוא רשות או עם דואין, לא' – שאננו מתקין אויהם [אה הנפשות הבלתי עוזות במתוך] אלא, אדרבא, אפשר שעשו פוגם ומקלקל את נפשות המגולגולים שם, או את המאכל ההוא, יותר מה שהם פוגמים מכך עצמן'.¹⁸⁶ ואילו על הסכנות העוזרות בפני אדם

הו בדורשו של יוסט דיו ודו בדורו האנטונימי המקובל לו בספר והליקוטים.

1891-1900 ראה בסקור להעדרה 62,946 נפש. מtower דבורה שהידיעו אינן אלא מעט מודיעים מאותם שמיופרים.

ראדה בסטמור להדרה 50 לערך.

כך כדי שיעזרו לדורות הבאים / כישראל הם עטורים מני בטען. ¹⁷ ודברים אלו

ברומו של עולם זו למבין.

ונתנו לשליטה, כי ממלכת שושן היבנה, בוכבב כבש, ובכובד גבור, שצוי.

הدينים הללו שמסכימים ייריה בזורך וכיו' יהוה רואו לאכילה, להרבהת אדם לבניותם ¹⁹ רבד דבר באדרה המשמע ותבזבז מרשותם עזוניהם וכיו'

²⁰ שהאה הושמה, יקנאה עיצאת מצריך, שרייא מעד הגות, במו של ראה

בדריש אהוב. ומלאן הדרשו שוחהט אהוב: אם היה אָזְנַעַמֵּךְ נִכְשֶׁר שָׂוֹת אָזְנַעַמֵּךְ בְּסֻכָּן
בדבוג. ואם חוץ הורא ובשע שוחהט אהוב בסכין פגום, וערשה אהוב בבללה,²¹

שְׁגִימָתוֹ עַוְלָה וַיּוֹרֶת בְּנֵשׁ שְׁהָרָא נְחַשׁ הַלְּדָמָנוֹי. ²² וְמִשְׁעָרָה יְהוָה מְתִיחָה בְּנֵבָלָה בְּהַמְּדָבָרָה עַל-הַדָּבָרָה.

65 נבליה, מִקְרָבָה, שׂוֹם מַגְשָׂמִים (פּוֹרָה), גְּנֵגוֹן אֶת-הַיּוֹם בְּסִינְפָּאוֹם, קַמְנוֹן בְּלָבֵד בְּלִי רֹות, כִּי שִׁירָאָר בְּסִטְמָה הַצְּדִיקִים, וּבְהַקְּבָלָה

עוגש, כמיש ברעם כי האבוי אפי, בסכך בדוק אינו מטריח להם, אליא
בדות, מירב ובראשית ביהם שעבニア בטהוב שאמיפטם ניא שהחitem. ²⁴

שאדם, שאותו י帶א אֶל-בָּתְרֵן, יעשה כל
שאדם אחר מרי מיתה יש לו חבות התקבר, שהובטחים אותו במקளות,

67 אַלְיאָזָר – עֲזֹבֶתְּךָ אֶת אַרְנוֹנוֹתָאִים בָּי' מַלְאָכִים כ'ו',²⁵ כְּדֵם לְבַהְמָה אַחֲרָעָשָׂנָה.

השחתה, שהיא המותה, אחר קר מפשיטים שורדר ע"י החיכובין, ואותם
בנואר דברי לבריתן ע"י יגאל אלון זונזמן

הטומאה, שהריה הרם, כי יहדם רוא הנפשׁוּ, ו'ונפשׁוּ' הוחטאתי היא מותם.

75 וּבָרוּ שְׁבָאָדָם אֲחָר כְּלַעֲשֹׂוֹנִים אֶל מוֹלִיכִים אֵתוֹ לְאֶלְגִּינִים רְבָבָה מִיָּהָר הַדָּבָר

וארה פצעים בימים ואחדים באש מבעלים אותה, ואחדים היא ראייה לאכילה

אדם, כישרונו הנפש להדמותו ליזכרה.

1. ישערת מזג-א. 2. כרך בכתבייך קלאסיקומכיה; בכתבייך ירושלים: המכט.

2. זורה, ח"ב, קגא"ב; שם, ח"ג, בס"ע א; תキンינו הדר, תיקו קא, מט"ע א; רמ"ק, ספר הגרושין, ס"ז.

גַּם אֶת־דָּקִיקָה שְׁעוֹלָה בְּסֵדֶר הַדָּרְשָׁנוֹת וְיִרְאָה לְפָנֶיךָ אֶת־בְּנֵי־עֲמָךְ.

ב. יושקה בָּרְךָ

הרי כי י"ב: ב"מ"ר י"ב: ק"ה י"ב: צ"ג הילקון נא, ונע. נראן שדבונת להיעזרה בנו נלטינבל פוטומינימירן גו גיאנינהן. – שבת לא (ובודמה עירובן).

[249]

ונסגרו מוסטראד וטולון, שהם יגנו מכם, גנוה עשה בשדר לבבאליהר, ואוחח'ך יאללה ושבעה, שהיא שביתת הנפש באסוף ובמושד אלי הגדבא.

110 הכל, ביש, והאדם לה לא תחנה אה' בינהה, התכונתו אשר מושבשים ב', הא' בוד שלדים, שעל הדרה לזרעות עלייה, שיריו עזילים ממדרגה למדרגה, כזו. ו'ס' נגידו ימים של גשימים כקובץ גלויות', ³⁹ כי עשי' הגשים יעלן

ונהור למעט שאמרנו בכל מה שהאוראלר יכול לומר מה שארהילדה קיימים
נפשו, במיש"ע צדיק יוכל לשבע ונשרו⁴⁰, ובכל המות הואר נק', פרוש
חיכם⁴¹, ומוטrik כה אל החכמים ואינו אהנו להשלמת נפשו כי אם המעת
הצידיך להתקיים ומה שאוכל בשבעותה יימיט הכל רוחניות ונבלע באברים.⁴²
זה היה הריבוקה של הכל והריבוקה, שהלל, כשהיה מוציא דבר נאה, שומר ואה
ליום שבת כדי שיעשה השהה הדרתית, ושמאי היה לו לה. בימי א' ובימים ב', أيام
היה מוציא אהתנה ממנה היה אוכל את הראשונה, לפיו שהירה סובב כי בוין
שהיה לכהן אהתנה ליל שבעת הדורש שבת, ואפי' שהירה אוכל אהתנה
בחול דיבר ונבלע באברים⁴³

בזהור לעין,²⁸ כיביל הדרבריםיהם ליטסודם, שהוא המדרגרה האורה נהוגה, קרוב לשישיל' מונדראג'ה לממדרג'ה.²⁹

80 מן הדרודם ולמעללה. והאדם, שהוא המדרגרה האורה נהוגה, קרוב לשישיל' בשמה וחויים, במשם עצם המברקם.³⁰ ואם יתנהג בחסידות, ייקים כל הדרגרה והמעזרה, בשמות עילאה במדרגה יהו הר מעזרו הריל' למצעלה. ואם ייה הדר ג'י' להperf', יששנד פערולות בעלי ח'רים, רילד אוחר האביבה וההמשלג, זה האדם בשימתו יהו הר האיסודה, ותוכנו נשמחו בב'azz. ואם היה יותר רעד'ריך אוthon להעטמה, ואם היה יותר רעד'לוד'ום, ואדם אוד'ר שארקרובן, שיש לו קרבנה שם נשותה, מותקן' איזו ומוועצ'ם האלה או' מצוואה או' מב'azz³¹ מה שאסרו באכ'לה יה' שאר הגנוצ'ז שאהו אסוד שם. וויש איסור ומחרה, כי מה שאסרו בתוכנו, שלא תירקו להדרמתו לאדרם, וטר'ן, שעוזוין מובלע הביש בתוכנו, שלא תירקו להדרמתו לאדרם, וג'ב'כ נשר פרירושו מזומן לעצאת שם לדודמות לאדרם, וטר'ן, שעוזוין מובלע בתוכנו, שאינו יכול לעצאת, כמו שאר היה טרכ'ה בפי היוזנה. ומיצונו בגאלגול השם אלבו מCKER תחוץ'³², נצאת אותו רודה מנגה, וזהו יותר קרש המכלה הדר ג'אן, שהיא דומט ביבש, שאל' עזיא מנתה שיטם מועלתה, כמו נבל' זימטה לבו האבן, שהיא דומט ביבש, שאל' עזיא מנתה שיטם מועלתה, כמו נבל' זימטה לבו ויהי לאבר',³³ וזה היה לבן שבא בנבל, ומלאן אוח'כ בא יונס הומברוס, וב'יש' רבש'ב'יע, שהם עשו העגל, והבי'או את העטש לבון בעגל ויעז' שור ארכ'ל

95 עשב, והגילגָל בלבב האור גַּעֲשָׁב, ו'הַאֲדָמָה' בבדודגָל, גַּבְּנָה. וכונצינו בו, בבל' כתסתה ואלה נפשך לחדשה, שבה אלך או תאלך
אות נפשך תאלך בלבך,³³ כלו', ג' כ' השם, בשר. וג' כ' הצעיר אל עז' ים ריבים מדבר על מלאר דמאות שהרול
בשר. וג' כ' הצעיר אל עז' ים ריבים מדבר על מלאר דמאות שהרול
ושטין, ואומר לו הקב"ה: עי' הצעיר אל עז' הוא האדם, ילדהות עלייה
להפשה, בקורסונו, ותראה שעבעץ יש בתמי' רוח מגולגל, על אמת שחיית
עצה', ג' הדאים עצ' השדרה', אותו העץ ממש' אדם הו, לבוא מפניך
בצורך, שביטרברן, שאהה רודך אותו להוציאן, הוא נבון במצור ההוא של
העץ, לישמו עצמאלו ממה, כשהרול תוך קת הקילע בורת מהשטו ומכביס עצמו
בדולם או בצומה במקום דוראו וגואר לוי, או השם בסוכנים בוגר אנו יכול
להוציאן. וב' פסוק אס' אס' פסוק,³⁴ איז' גאנום בתאבה והעלל
ובובל'³⁵ ותבי' פסוק יאפטת דגון,³⁶ שבאיילת הדגן החניצית אשר

28	דברים י, ז-ט	בראשיה ה, א-ז
29	דברים ג, י	ענף בראשיה ה, י-ט
30	תבוקה ב, א.	תבוקה א, ל.
31	מקין זהה, תיקון חמישית, מב' ע"ב.	מקין זהה, תיקון חמישית, מב' ע"ב.
32	דברים יב, ג	דברים יב, ג
33	דברים יג, י-ו	המכתבות הבאות.
34	ציד לר' יהושע: לא מושחתה את העצה.	ר' יהושע, ג, כו: מושחתה ובאה.
35	זריך ליהו: הדלה באל.	זריך ליהו: הדלה באל.
36	דברים יג, י-ו	ובם המכתבות הבאות.
37	דברים יג, י-ו	

מליכות אפרים פרארי

14

רונית מרן